

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: U. G.
proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MV-149878-2/OAM-2023 ze dne 11. 9. 2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správním orgánem

1. Žalobce podal dne 4. 9. 2023 již třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žádost odůvodnil tím, že v zemi původu bude odveden do armády a bude se muset zúčastnit bojů na Ukrajině. Pokud předvolání neuposlechne, bude uvězněn, popřípadě tvrdě potrestán jako dezertér.
2. Protože žalovaný neshledal žádné nové skutečnosti od podání předchozí žalobcovy žádosti, zastavil řízení podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Důvody nynější

žádosti se shodovaly s důvody žádosti žalobce ze dne 5. 12. 2022, o níž žalovaný rozhodl dne 31. 5. 2023. Od té doby nedošlo v zemi původu žalobce k žádné významné změně, mobilizace byla již ukončena.

II. Řízení před soudem

3. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou. V ní namítl, že jeho žádost nelze považovat za *další* opakovanou žádost, neboť řízení o jeho předchozí žádosti bylo zastaveno nezákonně. Žalobci a jeho otci hrozí v Rusku újma, protože se potenciálně budou muset účastnit bojů na Ukrajině a tím se podílet na páchání mezinárodních zločinů. Tato skutečnost nebyla žalovaným řádně zohledněna při rozhodování o druhé žádosti (z 5. 12. 2022), byť se zjevně liší od důvodů uvedených v žádosti z roku 2017. Není správný závěr žalovaného, že mobilizace byla již ukončena, z veřejně dostupných zdrojů naopak plyne, že se další mobilizace chystá. K odvodu jsou přitom disproporčně často vybírání příslušníci etnických minorit, což žalobce ohrožuje obzvlášť.
4. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. Důvody nynější, další opakované žádosti jsou srovnatelné s důvody předchozí, opakované žádosti. Nad rámec toho žalovaný posoudil i aktuální stav v Rusku a neshledal skutečnosti, pro které by bylo možné se domnívat, že žalobci hrozí nebezpečí pronásledování či vážné újmy.

III. Posouzení věci

5. Žaloba není důvodná. Žalobce v další opakované žádosti ze dne 4. 9. 2023 uvedl důvody, které se shodují s důvody jeho předchozí žádosti ze dne 5. 12. 2022. Ze správního spisu nevyplynula žádná podstatná změna okolností a žalobci ji v řízení před soudem neprokázal.
6. Předně je třeba uvést, že žalobce a jeho rodinní příslušníci vystupovali u Krajského soudu v Plzni opakovaně, ve vztahu k různým rozhodnutím. Postavení žalobce je přitom velmi podobné jako postavení jeho otce a není důvod, pro který by soud měl při posuzování jejich věcí zaujmout jiný názor.
7. Jako širší okolnosti věci tedy lze uvést, že přímo ve věci žalobce soud rozsudkem č. j. 16 Az 14/2023-43 ze dne 20. 12. 2023 zrušil rozhodnutí žalovaného ve věci *opakované žádosti* s tím, že hrozba odvodu žalobce do ruské armády a zapojení do bojů na Ukrajině byla posouzena nedostatečně. Ve věci otce žalobce soud rozsudkem č. j. 16 Az 15/2023-44 ze dne 6. 3. 2024 zrušil rozhodnutí žalovaného ve věci *opakované žádosti* s tím, že hrozba odvodu otce žalobce do ruské armády a zapojení do bojů na Ukrajině byla posouzena nedostatečně. Zároveň však rozsudkem č. j. 33 Az 15/2023-47 ze dne 9. 11. 2023 shledal zákonným rozhodnutí o zastavení řízení o *další (třetí) opakované žádosti otce žalobce*, neboť se žádosti ani okolnosti v zemi původu nijak nezměnily oproti předchozí (druhé) žádosti.
8. Zbývalo tedy nyní rozhodnout o zákonnosti zastavení řízení o *další (třetí) opakované žádosti samotného žalobce*.

Opakovanost žádosti a předmět přezkumu

9. Žalobce uplatnil prakticky jediný žalobní bod, podle kterého žalovaný měl pochybit tím, že se věcně nezabýval důvody jeho poslední azylové žádosti. Tomu ovšem přisvědčit nelze.

10. Ministerstvo u opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany nejprve posoudí její přípustnost, a to, zda uvedl *nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání* důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. Neuvede-li žadatel takové důvody (a ty se ani neobjevily), ministerstvo řízení o žádosti zastaví (rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 3 Azs 6/2011-96 ze dne 6. 3. 2012, č. 2642/2012 Sb. NSS). Opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany tedy neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jejím hlavním smyslem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení (rozsudek NSS č. j. 9 Azs 5/2009-65 ze dne 11. 6. 2009).
11. U další opakované žádosti platí obdobné požadavky. Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, a *nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti*. Změna oproti řízení prvé opakované žádosti spočívá v tom, že rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti nebude zpravidla nutné odůvodňovat natolik důkladně jako v případě první opakované žádosti. Pokud by v obou těchto rozhodnutích byly řešeny stejné otázky, nic nebrání odkazu na relevantní části předchozího rozhodnutí (rozsudek NSS č. j. 9 Azs 185/2017-38 ze dne 3. 10. 2017).
12. Z uvedeného lze dovodit, že v nynějším řízení *není rozhodná otázka, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany*. Žalobce podal svou již třetí žádost o mezinárodní ochranu. Úkolem soudu je pouze přezkoumat, zda žalovaný tuto (další) opakovanou žádost správně vyhodnotil jako nepřípustnou a zda ji místo toho neměl znovu věcně posoudit.
13. Na uvedeném nic nemění ani čl. 46 odst. 3 (tzv. „procedurální“) směrnice 2013/32/EU. Podle tohoto ustanovení mají členské státy povinnost zajistit, aby účinný opravný prostředek obsahoval úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně *případného* posouzení potřeby mezinárodní ochrany, a to alespoň v řízeních o opravném prostředku u soudu prvního stupně. Povinnost úplného a ex nunc posouzení v kontextu opakované žádosti o mezinárodní ochranu znamená, že pokud by se teprve v řízení před soudem objevily nové skutečnosti, potenciálně relevantní pro udělení mezinárodní ochrany, které žadatel objektivně nemohl uvést dřív, soud má povinnost se těmito skutečnostmi zabývat. Uvedený závazek ale nelze vykládat ta, že by krajský soud při přezkumu rozhodnutí o opakované žádosti (slovy směrnice o „následné žádosti“) měl místo žalovaného meritorně posoudit, zda žalobce splňuje či nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Tím by nepřípustně nahrazoval rozhodovací činnost žalovaného (srov. rozsudek KS v Brně č. j. 41 Az 7/2023-25 ze dne 29. 3. 2023.)
14. Soud tedy může toliko přezkoumat, zda žalovaný oprávněně považoval další opakovanou žádost žalobce za nepřípustnou.
15. Žalobce v této souvislosti zdůrazňoval, že jeho předchozí (druhá) žádost nebyla věcně projednána v rozporu se zákonem. V tom má pravdu, jak plyne z rozsudku č. j. 16 Az 14/2023-43. Na posouzení nynější věci to však nemá vliv – zákonnost nyní naříkaného

rozhodnutí se neodvívá od (ne)zákonnosti předchozího rozhodnutí ve věci žalobce, ale *od změny důvodů žádosti či podmínek v zemi původu*.

16. V tom žalovaný nepochybil. Shodně s rozsudkem č. j. 33 Az 15/2023-47 ve věci otce žalobce soud i nyní konstatuje, že žalobce ve třetí žádosti opakoval důvody své druhé žádosti. O tom ve věci prakticky nemůže být sporu, neboť to žalobce sám výslovně uvádí i v žalobě („*důvodem pro podání druhé žádosti ... v prosinci 2023 stejně jako nyní v září 2023 byly obavy žalobce o život z důvodu probíhajícího válečného konfliktu*“; str. 4). Důvody druhé (opakované) a třetí (další opakované) žádosti se tedy neliší a nejsou nové.

Změna okolností v zemi původu

17. V řízení o opakované žádosti ze dne 5. 12. 2022 žalovaný vycházel z toho, že mobilizace je ukončena. Tento závěr nebyl dostatečný, jak plyne z rozsudku č. j. 16 Az 14/2023-43. Jeho nedostatečnost či nesprávnost je však třeba vyřešit v řízení o žádosti ze dne 5. 12. 2022, nikoliv v řízení o žádosti ze dne 4. 9. 2023.
18. Ze správního spisu v nynější věci neplyne, že by od doby podání žádosti ze dne 5. 12. 2022 došlo v Rusku k nějaké zásadní změně situace. V řízení o žádosti ze dne 4. 9. 2023 se tedy *neobjevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání* důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení.
19. Stručně řečeno, nesprávné či nedostatečné posouzení skutečností v předchozím řízení o druhé žádosti z nich nečiní *nové, neposouzené* skutečnosti v řízení o třetí žádosti. Ke stejnému závěru soud dospěl v případě další opakované žádosti otce žalobce (srov. rozsudek č. j. 33 Az 15/2023-47).
20. O změně skutečností nevypovídají ani odkazy žalobce na veřejně dostupné, převážně novinové zdroje uvedené v žalobě. Z nich *prima facie* plyne toliko to, že se podmínky v Rusku mohou změnit.
21. Na okraj uvedeného lze dodat, že budoucí změna podmínek je s ohledem na vývoj protiprávní agrese Ruska vůči Ukrajině pravděpodobná. Tuto otázku však žalovaný musí posoudit ve znovuotevřeném řízení o žádosti ze dne 5. 12. 2022, popřípadě v řízení o nějaké budoucí žádosti, ve které by žalobce doložil, že se na něj skutečně a aktuálně vztahuje povinnost služby v ruských ozbrojených silách. Teprve pak by přicházelo do úvahy udělení mezinárodní ochrany, zejména ve formě doplňkové ochrany pro předpokládatelnou účast žalobce na závažném a systémovém porušování mezinárodního práva Ruskou federací při bojových operacích (srov. např. rozsudky NSS č. j. 5 Azs 158/2015-24 ze dne 17. 12. 2015, č. j. 2 Azs 17/2012-44 ze dne 7. 8. 2012, č. j. 5 Azs 4/2004-49 ze dne 29. 3. 2004).

IV. Závěr

22. Z uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žalovaný posoudil rozhodnou právní otázku správně a jeho rozhodnutí netrpí vadami řízení. Proto soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků řízení tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 27. března 2024

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce